

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6256

гр. София, 10.08.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в закрито заседание на 10.08.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

като разгледа дело номер **6811** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 и сл. от ЗУТ, вр. чл. 145 от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] против Разрешение за строеж № 165 от 7.07.2022г на Главен архитект на СО.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, в настоящия съдебен състав след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено следното:

Безспорно е, че се касае за реконструкция на пл. Света Неделя и прилежащите му пространства етапи от 1 до 9, в изрично посочени с идентификатори имоти и граници, в която хипотеза съгласно текста на чл. 149, ал. 2, т. 1 ЗУТ заинтересовани лица са възложителят, собствениците и носителите на ограничени вещни права в поземления имот, лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон.

Жалбоподателят е собственик на сграда с идентификатор 68134.304.152.1 , разположена в ПИ 68134.304.152 /нот. акт № 113, том V, рег. №32039, дело № 840/2016г/. Имот 68134.304.152 не фигурира в процесното разрешение за строеж, тоест съседен е на имотите, за които е издадено разрешението за строеж. Жалбоподателят не притежава и ограничени вещни права върху процесните имоти, нито право да строи в тях по силата на специален закон. Безспорно, липсата на качеството на заинтересувана страна по смисъла на чл. 149, ал. 2, т. 1 ЗУТ елиминира правния интерес от обжалване и е пречка да се осъществи валидно това процесуално правомощие. Правният интерес винаги е пряк, личен и следва да засяга определени в правна норма материални субективни права. При положение, че е титуляр на сграда в съседен имот и спрямо това правно положение следва да се преценява легитимацията му да атакува РС, при установения от разпоредбата на чл.149 ал.2 т.1 от ЗУТ критерий, се налага извод за недопустимост на жалбата против РС на основание чл. 159, т. 4 АПК .

Поради това, жалбата е процесуално недопустима и следва да се остави без разглеждане. Съдът не дължи произнасяне по основателността на жалбата, тъй като задължение за произнасяне по съществува на спора е налице, само в случаите на допустимост на оспорването, което в настоящия случай не е налице, вкл. и не дължи произнасяне по искането за спиране изпълнението на процесното разрешение за строеж.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на [фирма] против Разрешение за строеж № 165 от 7.07.2022г на Главен архитект на СО.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 6811/2022 г. по описа на АССГ.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

съдия: